මුද්‍රණකරු හා ප්‍රකාශක:- ජේ ඇම් ඩී පීරිස්, කැප්ටන් මුද්‍රණාලය,
307/8, පලමුවැනි මරදාන, කොළඹ.

අන්දරේගේ විහිළු

(෴)

සම්පාදක
පෙතියාගොඩ එච්. ඒ. සයිමන් පෙරේරා

ප්‍රකාශක
ජේ. ඇම්. ඩී. පීරිස්

මුද්‍රණය
කැප්ටන් මුද්‍රණාලය
307/8 පලමුවෙනි මරදාන
කොළඹ-10.

1964

හැඳින්වීම

අන්දරේ මනාකී මාතර දික්වැල්ලේ උපන් දුරාවේ ගොල්ලෙක යැයි. මොහු ගැන විවිධ කතා පැමිණෙනකාදීම නොයෙක් කාලේ සිට උපහාස ඇසුම් බැසුම් යනාදිය එංගලම නොතානත් කවියකින් ප්‍රකාශ කළත් අන්දරේ උපතෙක් නම් නොවේ. කවියෙකුම මිනුව උපතින් පිහිටි එක්තරා බලයකි.

මහනුවර රජ කළ රාජාධිරාජසිංහ රජතුමාගේ මාලිගය අසල පොකුණක රාත්‍රිකාලයට හැ ගසන මැඩියන්ගේ කරදරයෙන් නිදිමට ලෑ මිරා දුම්මට දක්ෂ විද්‍යාකරුවෙකු? මොහෙත් වෙනොකුසිදු එගෙත් දඹල් කාලයට නොයා තැනීමට නොහැකි මෙම මැඩියා රාත්‍රී කෑගසන ශබ්දය අසා එතැනට විද උෑ මැරිය යුතුව තිබුණි මෙය අන්දරේට ද දන කඩේ ලැබී රජතුමාගේ පොකුණේ උන් කරදරකාර මැඩියා කෑගසන ශබ්දය අසා එතැනට විද එක් ගී පොකුණිහම මැඩියා මැරුණේය

ඉන් පසුවටපත් රජතුමා කම්මිම හා සද්ද විද්ද පලග සනිය වෙඩිකාරයෙන් විනාව අන්දරේ යන පටබැඳි නාමයද ප්‍රදානය කර රජ මාලිගා කවටයා මෙන් සනතුරක්ද දුනි.

මම ඉඳිරියෙ උතිලු දමිනක් කොණෙකු   මලන
දීගයට සිටද කඩි කිවෙලු විකාර   රන
මහ රජ කොණෙකු කට පද්ද කම්ැණි   මින
හැකට කිම හැකිද මේ අන්දරේට   මින

ඉඹිමෙකු මලපය මිගරජ මට කම   පෙනුනේ
යහුමෙවන් රජුට ඉඹිමාගයි කම   කෑනුනේ
කපිවිල නොපෙනෙයි දමිනි යන උපමා   මැනුනේ
මෙහාලුමෙගන් හලයයි අද අප කාටත්   පෙනුනේ

අලුමග කතාගත බැරිමද වී මුදු   රත්ට
කීවෙලු කවියකින් අන්දරේ හැ   නුවට
වෙල් එලියක පංමෙකළුමින් සිටි   උන්ට
අන්දරේ අඹගැසුමෙලු පනාට   නන්ට

මහ රජතුමාගේ පොල්කාල බැලුව   කැට
රජ මිහ හැගැන්ඳු මිලිවෙලු මොනකාම   මට
කෑගැටී සිනි පත් කිගමින් සිදුළෙ   වැට
සිතිකාර මිනුෆ්වන් හෙළ දන සිනය   කැට

රජ මාලුවට ගෙන්වූ කැට කල්   මිටවූ
ඇඹුකැට කඩුරාගෙනි ලූලුට වී   කිවවූ
අදිකාරම්ගෙන සිදිමින කල හැට   මටවූ
අද දන්වා සිකාගෙ? සිතිකාර   රවවූ

ලොට තුන දෙකාත් කෙටි තමිකින් එකා   මෙකා
යනුමෙවන් කම් කිය හැට් බව කිකා   යකා
මාගල දීනගෙ මිනිමාලිය බලා   මෙකා
හැට් ළත්පාකම් ගෙම් කී හැට් එද   දීක

ප්‍රදමිව පාණ්මිය කී හැට්   දෙපැත්තට
පැටම්බු කැට් කොදව කන්නුල්   කරත්තෙට
කෑකැණිවන් අල්ලමින් සිතරිය   ඉමත්කොට
තුන මාගහන් ව්දිය සිකිමෙම   අදත්මට

ගෙනා දිනිකත් මහ රජු හෙත් බලුම   උම
මිනුරු මිදිය කිය මිය යුතු සිතන   මැම
කොදිවීම ජම්බු යනුමෙවන් දිවුරාමේ   කැම
සිනිකාර සිකාගෙනු මේ ඉල කෑමෙන   වැම

මහ කම්දුවේ සිකා ජය ලැබ   මට
මිල මින්කාලෙද හු පමිකින් පොර බැදී   මට
රජ කල අගාරු කොගු කනකට සිදී   මට
අන්දරේ මොනකාම් කමියෙන් මට පෙනේ   මට

මදර වැලු විදිග මිය මිටිදිය දෙරට   දම්
කැකැටි මිරජ මාලුව කෙත් කදුව   කෙම්
මින්කොම තිතිලියෝ කුකුලා මිමින   කම්
නී හැට සිකාගෙන්නට කොද කරාණු   කම්

සිනදුන් කට කලුන් කමියෙන් අප   කැප
කිම්දින ලැබුවෙ කෑකා මහ රජුගෙන්   දෝන
මහ රජ කට පවා කිම් කිම් උප   කෑක
සිති කර සිකාගෙනි පෙරට ඉටු   මෙන

අන්දරේ උගත් කවින් මෙන්ම රූපයෙන්ද අඩු අයෙක් වූ බව මෙම පහත සඳහන් කවියෙන් පැහැදිලිව පෙනේ.

පළි ඇති රූගේ පවුලෙන් එල්ලෙයි   පේනු
ජිව ඇනකම් අපටත් බිත් නෙති   කෑනු
දම්න් එක කඳුළු පිටදමිමින්   මිනු
මොනොවද ඉතින් මේ එකට හැකි   කෑනු

මෙයිය,

එම්. ඒ. ඇස්. පෙරේරා

අන්දරේගේ විහිලු

ලොකුම බොරුව

කොහොත් කෙලි කවට කම්වලින් හෙළුව සිංහාසනාරූඪව හුන් රජතුමා පිරිස අමතා ඔබලාගෙන් ඕන කෙනෙකුට කෙටි දින රජ එක් කෙනා බොරුම මැවින් කියන්න ඕනා,

එහිත් විසාලම බොරුව කිව හැක්කාට වටිනා තෑග්ගක් පිරිනමනවා යැයි ගෙනුමෙන් පැවසීය. මෙවිට අන්දරේ රජ සභාවේ නොසිටියෙන් රජ තුමාගෙන් ලැබෙන තෑග්ග අන්දරේට නම ලැබෙන කොහොමත් එක මම කාටත් පැහැදිලි සෙහෙත්සට සිටුණ බැවින් තම තමන්ම තෑග්ග ලබාගත යුතුයැයි සිතමින් රජතුමාගෙන් සමුගෙන නිවෙස් කරා ගොස් එදින රාත්‍රී කොහිදම් කොයෙත් නාරා නිරමේ බොරු කොහමින් සිට පසු දින රජමැදුර මලිං පිරුන් විය.

සිවිත් පරිදි රජ සභාව රැස්විය. තම තමන් කොහොමත් බොරු මිපකරමින් මාර්ය පැමිණෙන කොත් සිටි රජ නියෝගය පරිදි බොරුකීම ආරම්භ විය.

අන්දරේද එදින රජ සභාවේ කොණක සිද මේ කළ් පැමලින බොරු අසමින් කොහමම සිනාවෙයි.

එහෙත් අන්දරේතම බොරුවක් නොකාගෙන නැත. බොරුවක් කීවට මතුට රජතුමාගෙන් ඇරයුමක් නැත දුන් සියලු දෙනාම බොරු කීවා අවසන්ය. අන්දරේ නුගත්කෙනෙන් නැගිට රජතුමාට වැද මිතත්පත්ව සිට දේවයන් වහන්ස ඔවුන් තමන් කීමට අවසර දුනි ඇසිය. ඔව් ඔව් කොපටත් සමන් ඇත්තම කිවමැනකිරි රජතුමා දුන්විය. අන්දරේද එවේලේම කොහොතත් බොරුවක් කවිකියක් මෙසේ ප්‍රකාශ කෙළේය.

රජ කම්	කළාත් ඉදහොත සිහසුනත	මිතු
මම හොත්	රජසුරනි මේ මිහ ගොත් රැගට	නිත
මම මෙන්	සුහන නිතරදින අදමහනු	සැත
මු ඒ ලිං	සාංමේ නොම නිතියම් සැකනා	සැත

මේ කීයා අවසාන මිනවියන් සමග මුළු රජ සභාවම හොසත්පුන් කැපීගෙරට පෙරළුනි රජතුමා ඇතුළු සම්පූත් හොත් රැලන් යනි තෑගීන් අන්දරේ රජ උදහසට ලක්විය. සුතුගති සියලු දෙනාම තෝජනා කළේය.

එහෙත් රජතුමා සිහ හමින් සිනාසී අන්දා සරි අන්දරේටම තෑග්ග මෙතරම් සිනාලු බොරුවක් කිසිවෙක් නොකිවෙසිය මගේ රජ සභාවේ සිටින්නේ කොහෝ රැලක් වගද මම්ද නිතරදින නැත අවසරකෙත් යයි කීම ඇදහිය නොහැකි බොරුවක්යයි කියා රජතුමා නැගිට යසම රජ පිරිසද අන්පොලසන් දීමෙන් පිළිය කියෝය.

කන මැනීම

රජතුමාට අයිති කුඹුරුවල සාරත කොමිකාත්වල අස්වැන්නෙන් කොටසක් රජතුමාට දිය යුතු බැවින් රජතුමාගේ කොටස බෙද මෙන්සිරිමට රජ මාලිගාවෙන් කෙනෙකු කොමිපලට එවීම සිරිතකි.

දිනක් රජතුමා ට අයිති කන්සය [ගණනම ධාන්‍ය මේරිකය] කපා රජතුමාට අයිති කොටස බෙදීමට මාලිගාවෙන් කෙනෙකු එවන ලෙස කොමියා ආරාධනා කළේය.

එහෙත් එවේලේ මාලිගාවේ සිටියේ අන්දරේ පමණකි රජතුමා අන්දරේට කථාකොට ට

අන්දරේ-උඹට කන මනින්න පුළුවන්ද?

අන්දරේ:- එසේය දේවයන් වහන්ස මට අනිකක නත මනින්නෙන් මම මේ කියා අයුත්ගෙ කන මනින්න මොකද බැරි?

රජතුමා:- එහෙනම් මේ කොමියත් එක්ක ගිහින් එතන තියෙන කමිරිත මස්සොකම මැනගෙන ඇවිත් මට ගණන කියාපන්.

යහපති දේවයන් වහන්ස! කියා කොමියා සමග පිටත් වූ අන්දරේ මගදී අසල කිවු පොල් අත්තකින් ඉරට්ටු මිටියක් සාදා දුටු කොමියා අන්දරේ මොකටද මේ ඉරටු. කැඳට කොහොමද මම කන මනින්නේ නම්මත කොදෝන්නවාට මම දන්නවා කන කෙටි ඉරටු ටිය ද දැකැගේ කොමියා සමග ගෙටෙ ගිය අන්දරේ මේ කවිය කියාගෙනම කමතට බැස්සේය.

කෙ ට	දින මිහත රජුමට ඵල් ගෙවව	තත
කෑ ට	වට අලුත් ආ කල්කිය ජරණ	තත
ම ට	මැන ගත්ත මිය රජුගෙන් වැඩුනි	තත
පෙ ට	ඔපපිය මැත්කර පෙන්වන්න	අහ
		ගත

රජ අත ඇලු ජනින් සියලු දෙනාම අන්දරේගේ ක්‍රියාවට කුම දුන. අන්දරේ අසමිලු ඉරටු මිටියෙන් එක් එක් ජනීයෙන් පියයුරු සුපටිදින පුමණයට ඉරටු නැගලි කමා මිටියක් කොම ගෙන රජ මැදුරට ගියේය.

රජතුමා:- අන්දරේ තුන මැන්නද?
අන්දරේ:- එක්සිය දේවයන් වහන්ස
රජතුමා:- එතන තිබුන සතවල ප්‍රමාණය කොච්චරද?
අන්දරේ:- අනේ දේවයන් වහන්ස ප්‍රමාණයක් කියන්න හැකි අමාරුයි. ඒ උනත් ඔබතුමාගේ නියෝගය නිසා මෙහෙම අමාරුවෙන් තක විසා මැන ගන්න වෙන්න තියෙනවා එතන තිබුන සතවල ප්‍රමාණය කියමින් ඉරට්ටු බිරින රජතුමාට බැප උන්නේය.

කොහොම තුරුල්ලක් වලපමින් හිටින ස්ත්‍රියක් දුක මේ කවිය අන්දරේ කිය

ගනී	කක් කුඹුරු පිදිංගෙන එක	කැලට
එනී	ගේ තුරුල්ලේ ඉඹිලිංගෙන	කෙළට
දුනී	මට හරි දුකයි තුරුල් පිදීමා	දුකට
එනී	කද කෙනේ තුරුලගේ තුහියට	පැලට

ගොනා මෙන් ඉදින්

සිය නිවසෙහි මංගල්‍යයක් පැවැත්වෙන දිනක අන්දරේ ලගට කැඳවා මෙකද මගේ දක හොහොර අද ගොනා මගේ ඉන්න බිහැ ඇහුනද පුතේ? යයි අන්දරේගේ මව අන්දරේට අමතද දුක්කය.

කොළඹ අම්මේ මම අමමා කිව දේදුට ඉන්නාම යයි කියා මංගල්‍යයට කැඳ පිරින සිටිනට රජවෙත්ම අමුත්තන් සැරසුන අන්දරේ සහර අමින් පෙනී ඒ මේ අත දුමනුට්ස් තප්පුලින්වන් එහි උන් සියලු දෙනාටම හිනෙකි පහර දෙන්වන් පවන්නයේය.

එහින් ලජ්ජාවට පත් අන්දරේගේ මව වහාම අන්දරේට කරුණක් වට මම කිව්වා නොවේද උඹට දුන ගොතුර ඉ නැති තැනක්ම ඇයි අම්මේ මට ගොනා මගේ ඉන්න කිව්වේ? ගොනා ඉන්නේ එහෙම නොවේදැයි ඇසීය කරුණ් වචනයක් අන්දරේගේ මව එහෙතුම තම ගොනා බැඳපියම් කිය.

එහෙනම් අම්මේ ඔබෙ ගුතුනම ගොනා බැඳීමයි, ගොනාගේ බැඳි බැඳුම් ස්ථානයේ මලමුත්‍රා කිරීම නොවේදැයි ඇසීය. ඒ ඇසූ සියලු දෙනාම සිනාසී සතුටු වූහ.

පොල් පැල රකීම

එක් අවස්ථාවක රජතුමා අගනා රන් කැබිලි පැල විශයක් ඔහුවා එය බලාගැනීමට අන්දරේට නියම කොළේය අන්දරේද රැකවරණයට ඒ අවට කැපීරෙමින් සිට රැකවොත්තටවින්ලම් පොල්පැල සියල්ලම ගලවාගෙන ගෙදර ගෙනගොස් පසුදින එළිවෙන්ම නැවත සිටුවූ නැත්වල සිටුවමි එක දිනක් පසුවීර රජතුමාට මෙය ආරංචි වී අන්දරේ ගෙන්වා කරුණු ඇසීය.

අන්දරේද රජතුමාට බැඳ ඇයි දේවයන් වහන්ස ඔබතුමා මට නියම පොල් පැල බලා ගන්න කොහෙද හැකි දවාලට පොල් පැල බලාගෙන ඉන්නවා රාට ඒ එකක්වත් මට නොපෙනෙන නිසා ගෙදර අරගෙන සිහින් බලාගෙන ඉන්නවා. රජතුමාට කරුණ් පැට තුණි එනෙත් පොල්පැල බැලීම අන්දරේට තනතුම කාලයක් ඔහුම ඒවා කොරන්නම කරනු නියතය එබැවින් ඒ ගැන අන්දරේට පොල් පැලි ගැන කිසිවක් නොකියා ඔහු පිටින යවා අසල් වැසියන් නිය දෙනෙකු ගෙන්වා සියලුම පොල් වලවල මල පැහැරීමට නියම කලේය පැලවල අලුව් පැමරුන පිම අන්දරේ ඒවා පැමිණ නොගලවනු ඇතැයි රජතුමා සිතීය.

වැඩිහ පවස අන්දරේ පොල්පැල තැලවීමට ගනවිට පොල් වල වල් මල පැහැරීමට පැරණන පිරිස දුන ඒයි උඹලා මොකද කරන්න හදන්නේ?

පිරිස:- අපි පොල්වලවල්වල මල පැහැරීමටයි හදන්නේ
අන්දරේ:- කොයි දන්නේනැද්ද රජතුමාගේ උයන බව
පිරිස:- රජතුමා තමයි අපට මේ නියම කලේ
අන්දරේ:- තැබෑද රජතුමා මලපැහැරීමට තමන්ද නියම කලේ
පිරිස:- ඔව්, ඔව්!
අන්දරේ:- එහෙනම් රාජ නියෝගයට මැතිය යමින් කැලොත් එහෙම මලාගෙනයි, ගෑන නොකිරීමටයි කියන්න එපා මල පලගරනවා මිසක් මූත්‍රා කරන්ට එපා ඇහුනද? මූත්‍රා කොට මල පහකරල ගන්න පුලුවනියි අන්දරේ කෑගැසීය.

මල පහ කරන්නට මූත්‍රාගෙම ඉමෙම බිදුවන්නත් බැවින් එය කරන්නට නැතිවීමට නොහැකි රාජ නියෝගය කොහේ උවත් අන්දරේගේ නියෝගය ඉටුකල නොහැකිවූ පිරිස රජතුමාට ඒ බව පැලකලේය රජතුමා සිනාසී නිශ්ශබ්ද විය.

රූපත් ස්ත්‍රියක් දිය නාන තොටුපලකින් යන අන්දරේ ඇ දෙස බලා මේ කවිය කීය.

සිර	කර දැකත් නහසට හදකරම	මැද
දුර	වම මට පෙනුනි තුඹම රන් කැබිලි	කඳ
කර	දර කරතී මට මැගේ කීපුන	මිද
තර	තද මිත් තාශත්තොත් එකට	සිද

පියා මතක් උනා

දිනක් රජ තුමා සමහර පිරිසක් සමඟ උයනේ සෙල්ලමේ හැසිරෙමින් ප්‍රීතිමත් අයුරු කවිකියෙමින් එක් සරාගයක ඉතාමත් දෙදෙනෙක් මුහුණ මහාගෙන රජතුමා ඉදිරියට පැමිණියහ. අන්දරේද මහා ඉදිරියට පැන ඇති දේවයින් අවසන් මහ තුමාට තුමත් උනාද? අනතිරයක් මත් වැලලුනාදැයි ඇසීය. මිනිසුද කඳුලු පිහිමින් අන්දරේට කියනුයේ අපේ අන්දරේ අර මලාපත් අර ඇත පෙනෙන කිතුල් රුක සහිතව මගේ මැතියන්ගේ සොහොනයත් මිය මගේමෙයි. මට ඒ කිතුල් රුක දකුනු හැටියේ මගේ මියගිය මැතියත් මතකයට ඉමෙව සැලුනායයි කිය අන්දරේ කියා නිවෙද විය. මිනිසාගේ හැඩිමද හැඩිනිත. සැවැද සියල දෙනා සතුටින් උයනේ හැසිරිල මින් මිරින මට අන්දරේද එක් තැනක හැවිසී මහ තෙතින් සමිනේව විත. මිනාමි එයි උණ පිරිත අන්දරේ පවකර ගතිමින් හැඩිමට සරුණු ඇසිය, පුත් අන්දරේගේ හැඩීම ඇසීය. අන්යමෙදි මිනිසුද ලංව හැඩිමට සරුණු ඇසිය. අන්දරේද මහල දුකකින ඇවන මවක් සහමා අපේ මිත්‍රයන් මහතෙන් අර පිලුත්ත අර සන්ධ්‍යාවෙම් දෙසේ ලකුණක තරියටම ඒක අපේ පියතුමාගේ මිජතෝබ්ය මරණිමින ඉතින් උන්දැ මතකේට ඉමෙ. හැඩුනා යයි කිය. රජතුමා ලජ්ජාවෙන් බිම බලාගෙන මාලිගයට නොකියනුම් හැඩතුනේ.

තම්පලා ශේත

දිනක් අන්දරේ මිතුරින් දෙදෙනෙකු සමඟ ගමනක් යමින් සිටින විට දවල් ආහාර වේලාවද පැමිණුනි. එහෙත් මෙවුනට හැමට ගමක් නොතිබුනි.

අන්දරේ අසල තිබුණ ගම කිසිවෙකුට ලංවී සහල් ටිකක් හා හාල්ලුත් ගිපයක්ද ඉල්ලාගෙන බත් පිසීමට සූදානම්වීය. මිතුරින් දෙදෙනා බත් උයනතුරු ගිනාංජනයක් නොයන අන්දරේට ගම හිමෙන ඉදිරිපිට තිබෙන තම්පලා කොටුව දුන ඉන් තම්පලා යත් ගිපයක් දිගහැරිද්දැයි තමාගෙන් ඇසීය. තම්රාල තම්පලා පිලුව ඉතා ආශා කරන බැවින් මොහාව දුන්නත් තම්පලා හරි දිය නොහැකි මහ ගම මිනයක් කීය.

අන්දරේද තම්පලා ගසක් හොඳින් පලිය සෙනේ සාමූන් ගත පුතුමියකි සිනාමත් මිතුරින්ට කියනුයේ කුම්ලා කියලු දෙනාමදය සේදු ඉදල් මිතුර තම්පලා කොටුවට මිකිතරන්න මිහා, ඊට පසු මම ඒ ගැන බැනහැදී පුළිලාව ගතන්ට එලවනකොට කුම්ලා සියළු දෙනාම තම්පලා කොටුවට දුවන්න මිහා, ඊටපසු ඉතිරිකරිය මම මිලාගත්තම් ගම කියා ආහාර ගෙන කිරිට හැලිවලා සේදූ කියලුම අපිටිමිදූ මිතුර තම්පලා ගත්මල පිලුරුමාලිය.

අන්දරේ මහා ඉදිරියට පැන ඇති මෙලුම් ඇය් පේන්නේ නැද්ද? ගම මිනෙන්ගෙගෙ තම්පල කොටුවට ඉදල් උතුර දුම්මේ මගහාම සිටිමියම් නොපට නොදපාමමක් උනන්මින්න. අපට සවාහැරි දුන්නාට නොම් ගම්ාකද මේ කරපු අපරාදෙ යනුමෙන් ගෝතා කරන විට පිරිස තම්පලා කොටුවට වැදුනි. අන්දරේද මහා ශෝත්තියකින් මෙන් කොටුවට පැන ඇගෙන් මෙමෙනම තරනාවද කියමින් තම්පලාගත් ගලවමින් පිරිසට අහර දෙන්නට පටන්ගති. ටිකවේලාවක් මෙසේ කරනවිට තම්පලාගත් විශාල ගණනක් ගලවා දුමා ඉවරය ඉතිරි ඒවා පොහිම් කියේය. ගම මිනාගේ අනුකියාට මිය සමා ආපහිම් තුසාව බලා මිටියේය. අන්දරේ මේ කාරිය කියාගෙන යන්නට කියේය.

ම න	ඇති මිනා ගමනාමිගෙ පිළිමිය	ට
ද න	කියවුනොමිය ලජ්ජා හැකි කම	ට
තන	අද දුන ගතින් අන්දරයගෙ විජ	ට
අ න	ආලුකාවිත්ද කුම්බේ කිකට මි	ට

අඟර කුස්සා

දිනක් රජතුමා කිය පිරිවරද සමඟ උයනේ ඇවිත විට අඟර කුස්සා නම් සර්පයකු මිටිනු දුක රජතුමා අන්දරේට කථාකොට මේ සතාගේ නම කුමක් දැයි ඇසීය.

උම්කට උෆට මිනවකාර කරන හාමිය මැබල්ලාය උගේ නම රජ තුමා නොදන ඇතුමාගෙනම මැබල්ලායයි අන්දරේගේ කවියම කියවා අන්දරේ බල්ලායයි කාමිම කියා ගන්නායයි කිනාතිමට්ට එසේ ඇසුමේ මිගෙත් රජතුමාගේ ප්‍රයෝගය තේරුමගෙන් අන්දරේ උෆට අමුතු තමින් එම්ලේම් සඳ කිමේය. උෆ නිතරම ආහාර සොයන් සොයුමෙන් පෙනෙන මැටිනුත් බිල්ලාට කුස්සා යනුමෙන් තමින් යියෙන මැටිනුත් ඇයි දේමයන් වහන්ස උගේ නම මහතුමා නොදන්නාසේත්ද අඟරකුස්සා කියන්නේ මිනතාලාට නමයි. යනුමෙන් කීය අද දක්වා උෆට අඟර කුස්සා යයි නමම ඇත්තේ අන්දරේගේ මෙම කියමින අනුමිය.

පිට්ටු කීයද

දිනක් අන්දරේට හාල්පිට්ටු ගමලෙන්දියක් කමුම් ඇය අමිතා පිට්වුවල මිල ඇසීය. මොලෙන්දියද අන්දරේටත මුදල් ඇතැයි සිතා වැඩි මුදලක් ලබාගනුමින් මිල මිදයක් වැඩිපුර කීය.

අන්දරේද පිට්ටුමල මිල වැඩිකර කිරමට දැන මෙසේ කවියක් කියාමෙන පන්ට කියේය.

අඩුව ඔහාන හොඩිබෙයි ලොම් පැම දුම
රෙල්ලුම ඇල් ගෙමිය කුඹුලේ පිට කැම
ගා ඩුව පුවිටුමේ අහනාම් මේ කැම
ඔ ඩුව හොද කමුන් මිල වැකිම බෝම

කුමාරියගේ ලක්ෂණ

දිනක් රජතුමාගේ දියණිය රන් කලයට වතුර පුරවා උකුලේ තබාගෙන රජමාළිගාවට එමින් සිටිනු දුටු අන්දරේ කවිය කින් මෙසේ කුමරිට ඇමතීය.

කට කොඩි කළේ දිය උකුලේ තබා ගෙන
මලාට කන දෙකන් රෙදි කබකින් වසා ගෙන
කුඹ මින්තල වලින් අවරණ පැළද ගෙන
රෙබී කෙල්ල කොයියනවද උදෑ කන

මෙය ඇසූ කුමාරිය අතිශයින් කිපී තමා රෙබී කෙල්ලක් යයි කියා අන්දරේ කිහිද කළ බව තමබින් රජතුමාට කීය. රජතුමාද මහත් රාජපුරුෂයකු යවා අන්දරේ ගෙන්වා රාජ කුමරියට අප හැය කළේ කුමක් සඳහා දැයි කෝපයෙන් ඇසීය.

අන්දරේ රජතුමාට වැඳ කියනුයේ අනේ දේවයන් වහන්ස සුජාතාවිද්‍යුත රාජකන්‍යාවන් රෙබී කෙල්ලක් යයි මම කොහේ කීයෙම්ද? මම එතුමියගේ ගුණ සහ ලක්ෂණ වර්ණනා කළා මිස වෙන යමක් නොකීමෙමි

මම එය කවියකින් කීවෙමි. එතුමියට එය තේරුම් ගැනීමට නොහැකි වූවා සේ පෙනෙයි දැන් මම ඉදිරියේ වුවත් මට ඒ කවිය කිව හැකිය එයි වරදක් ඇද්දැයි මම ගුණ බලනු මැනවයි අන්දරේ මෙසේ කීවේය.

රන් රන් කළේ දිය උකුලේ තබා ගෙන
රන් කුඹු දෙකන් සළු පටකින් වසා ගෙන
පිදින් රන්තාරන් දෙමිතන් පැළඳ ගෙන
අල් ලද බිසවි කොයියනවද උදෑ කන

මෙය ඇසූ රජතුමා ඉතා සතුටුව තෑගිදී අන්දරේ පිටත් කළේය.

මූසලයා ගැන ගීතුවා

දිනක් මහ අදිකාරම් තුමාගේ සිත නොසන්සුන්ව පැවති බැවින් රාත්‍රී නිද ගැනීමට නොහැකි විය. අදිකාරම් තුමා අන්දරේ ගෙන්වා කියනුයේ අද මට නින්ද නොයන නිසා මගේ සිත සතුටු වන විදියේ කථාවක් කියාපාන්නැයි කීය.

හොද පිළිවෙළ කතා කිරීමෙන් කැපී පෙනෙනා තුමි නිදගන්නොත් කිසිවක් නොදෙන බවද දැනසිය. අන්දරේ ගසපටුපි පිළිබඳව ඉතා රසවත් කථා කියපැන්ම් කීය. එහෙත් අදිකාරම් තුමාද නිදානොගොස් අසමින සිටියේය. පසුව කිසිවක් නොකියා සිටින නිසා අන්දරේ නිදිවැද්දැයි අදිකාරම් තුමා ඇසීය.

අදිකාරම්:- අන්දරේ නිදිද?

අන්දරේ:- නැත ස්වාමිනි ගණනක් බලනවා

අදිකාරම්:- මොන ගණනක්ද?

අන්දරේ:- හාමුදුරුවන්ගේ මේ ආකාශයේ තිබෙන තරු මිස්සකොම පහන් උනොත් ඒවාට තෙල් කොච්චර ඕනෑ දැයි ගණන් බැලීමයි කීය.

මෙසේ කියා නැවතද අන්දරේ නිදිමතේ සිටිනු දුටු අදිකාරම් තුමා අන්දරේ මොකද නිදිමතදැයි ඇසීය.

අන්දරේ:- නැත හාමුදුරුවන්ගේ ගණනක් බැලීම.

අදිකාරම්:- මොන ගණනක්ද?

අන්දරේ:- මුහුදේ මස් කොච්චර තිබේද උනොත් ලියන්ට කොපමණ කඩදාසි ඕනෑදැයි ගණන් බැලීමයි කීය.

නැවතද අන්දරේ කථාවක් නැතිව සිටිනු දුටු අදිකාරම් අන්දරේ නිදිමත දැයි ඇසීය.

අන්දරේ:- හාමුදුරුවන්ගේ කල්පනා කරමි.

අදිකාරම්:- මොන කල්පනාවක්ද?

එවිට අන්දරේට කදින් හරහමින් අදිකාරම් වෙසාව් අත දිගු කොට මෙසේය මේ මහ මූසලයා ගැන සිතනවා එක්කෝ උඹ නිද ගන්න ඕනෑ නැත්නම් මට නිදගන්න උඹ හරින්න ඕනෑයයි කීය.

මෙතෙක්කිවූ කථාවලට සිනාතොවීකිහළව මැඩ පවත්වාගෙන උන් අදිකාරම් තුමාට මෙවර තම සිනාව නවත්වා ගන්න නොහැකිව පෙරළි පෙරළී සිනාසෙන්න පටන් ගත්තේය.

ඉදපැන්නට එක සාක්ෂිය

ජම්බුගහ නම් ප්‍රදේශයේ පදිංචි කෝරාලේ මහතාට අයත් ගොන් වස්සෙකු එගම පදිංචි ගොවියකු විසින් සොරකම් කරගෙන යන ලදී. ඔහු එගම සිටි ප්‍රධානපෙලේ මැණිවරයෙකි. ගොවරෙකි.

තමන්ගේ ගොන්වස්සා අසවල් මිනිහා විසින් පැහැරගෙනයන ලදැයිද දූනට ගොන්වස්සා අතුලන සිටින බවත් තමා විසින් දකින ලදැයිද කියා තමාගේ ගොන් වස්සා තමාට ලබාදෙන ලෙස කෝරාලේ මහතා විසින් අධිකාරම්තුමාට පැමිණිලි කළ විට එම ගොන්වස්සා ප්‍රධානයකි ඔප්පු කිරීමට සාක්ෂි තිබේදැයි අධිකාරම් තුමා කෝරාලේ මහතාගෙන් ඇසීය.

එසේය මගේ ගොන් වස්සා හොඳට දන්න පුරුදු අන්දරේගෙන් විමසන්නායි කෝරාලේ මහතා සාක්ෂිය සැපයීමට අන්දරේ ඉදිරිපත් කළේය. ඒ ඇසූ අධිකාරම්තුමා අන්දරේ සහ ගොවි මිනිහාද ගෙන්වා කල්ලිව විනිශ්චය ආරම්භ කරමින් ගොන්වස්සා කාගේද කියා හොඳ හැටි කථාකොට තමා ගොන් වස්සා ප්‍රධානයකි ඔප්පු කිරීමට සාක්ෂි තිබේදැයි ඇසීය. එසේය මගේ සතුරු කෝරාලගේ සාක්ෂිකරු වන අන්දරේ තමා මුළු මගේ ගොන්වස්සා බව දනිතැයි කිය, එවිට අධිකාරම් තුමා අන්දරේට කථාකොට මේ ගොන්වස්සා අයිතිකරු කෝරාලේ මහතාද නැත්නම් මේ මිනිහාදැයි ඇසීය.

මෙය අන්දරේට විසඳ ගැනීමට නොහැකි ප්‍රශ්නයක් විය. කෝරාලේ මහතාගේ පාර්ශ්වයෙන් මේ සතුරු මිනිහාගෙන් අනතුරු විය හැක. ඔහුට මගේ ගොන්වස්සා අහුව අයිතියයි කීමෙන් දූන දුකම් බොරුකීමේ පාපය සිදුවෙයි. එබැවින් ඉදපැන්නටම සරියන ලෙස සාක්ෂිය කිව යුතුයයි ඔහු අන්දරේ මෙසේ කීය.

ස්වාමීනි මේ ගොන් වස්සාගේ ඉස්සරහ පැත්ත බැලුවොත් පෙනෙන්නේ කෝරාලේ මහතාගේ එකෙකි, පස්ස පැත්ත බැලුවොත් පෙනෙන්නේ ගොවි මහතාගේ එකෙකි කීය. මේ ඇසූ අධිකාරම් තුමාට කාරණය වැටහුණි.

ඉස්සරහපැත්ත කෝරාලේ මහතාගේ එකෙකැයි කීවේ ඉස්සර මේ ගොනා කෝරාලේ මහතාගේය පස්සපැත්ත බැලුවොත් ගොවියාගේ එකෙකැයි කීවේ ගොවියාගේනම් ගොනාගේ පසුපස හැරවූ ගනා තිබෙන බැවිනැයි කියා කෝරාලේ මහතාගේ පැමිණිල්ල සාධාරණ බව නිශ්චය කළේය.

මලගාල පාලිත් තමුසෙයන් සඳහා අන්දරේ කී කවියක්

මව වී වී	පලිඳුවට කවුරුත් ඇද	කියනු
අ වි වී	බුලත් දෙන්නට සිත ලෙස	කරනු
ප ම වී	අගෝ තැනුමට මම ඉද	හැකෙනු
කොළවී	රාවී කල්ලියේ මැතනී	ගැනු

කෙලියට සමර්පනි

සුරාකන්දයේ ජඳුන් අහර කිඹුණ ප්‍රිවැවක් මත අම්මාගේ කෙලිය හැරම්මට රජතුමා ඉතා කැමති බැවින් දිනක් ජඳුන් සහිත ගක් රජ කරවා රජතුමා ඉදිරියේ ප්‍රිවා කිරීමට නියම කළේය.

එම ජඳුන් අහර රජතුමාගේ රහස් පෙම්වතියන්ද සිටින බව අන්දරේ දැනසිටි කමුත් ඒ බව නොදන්වා අන්දරේද ප්‍රිවාව හැරලූවේය. ප්‍රිවාම් අම්මාගෙයේ රජතුමා අන්දරේට කථාකොට මෙම ජඳුන් අතුරින් අම්මාගේ කෙලියට වමාම සමර්ප ජඳුය මෙන් මින්නැයි නියම කළේය.

අන්දරේ ද රජතුමාගේ රහස සාමාද දන්නා බව දන්වීමට අවස්ථාව සැලසුන බැවින් රජතුමාගේ රහස් පෙම්වතිය වෙත අත දිගු කරමින් කවියකින් මෙසේ ප්‍රකාශ කෙළේය.

කොහමින් තකුස් කෙල්ලම් කළ මුත්	රුවට
මිණි මිත ඇවූ ඇත බව පෙනෙනව	වම්මට
අම්මාගේ කෙලිය පෙන්වීමට	මෙහට
මේ සහ සමින් මට මම දන්නව	හොඳට

මේ ඇසූ රජතුමා ලජ්ජාවට පත්ව තමාගේ රහස අන්දරේ දන සිටින බවත් ඔහු මේය අත් අගවත් එතවාදෝ යන හඳින් මහාම අන්දරේ කැඳවා හුඟක් කිම ඇත්ත තමා මට වැඩිය විස්තර මිතවා ප්‍රිවට හොඳ හැටියක් පස්සේ දෙන්නම් යයි රජතුමා කීවේය.

ඒ ඇසූ අන්දරේ රජතුමා ඉදිරියෙහි සාහජ්ජුම මින ලස්සනට තමා සාමුන රන්කාරයන් කළ විටුමෙකු දෙන්නා දේවසිනි මරණට ලැබෙන අලියාට වැඩිය අද පැමෙනෙන්නේ මේ විටුමාලනත් හොඳයැයි කිය. රජතුමා සිනාමින් කථා නොකරම රන් විටුමා අන්දරේට ගැබ කළේය.

බතට වැඩිය මාලු

දිනක් රජතුමා අන්දරේ ඇතුළු පිරිසක් සමඟ ඇවිදින්ට යන අහර මහද් පදු ඇළෙයේ ජඳුයක් හමුවිය. ඇය රජතුමා එනු දුන මහින් ඉමන්වමීටියාය රජතුමාද ඇය රූපත් ජඳුයක් බැවින් ඇය අනුගර යන ගමින් කිය මට්ටම් හැරී බැලුවේය ඒ දුටු අන්දරේ මෙසේ කීවේය.

සදදි	බතට මැහිරෙන් බැලුවම	පතයි
හැදදි	බුමා දළුවම කිමින මතා	නකයි
සුදදි	එමට ඇඟිමුන් මිහමින්	ගෙදරයි
කැදදි	හොබාරියක් පද්ද හොඳට	කිතයි

මේ ඇසූ රජතුමා මාලිකයට යකතුරුම් සිනාමින් කථා නොකළේය

පලාපෙලන කත

දිනක් අත්දරේ සමිතක් යන අතර ජිනුත් සමුහයක් පලා පෙලවින් සිට අත්දරේ දෙස බලා සිනාසුනි. එවිට අත්දරේද ඔවුන් සිටි අසල නැමිනි මේ කවිය කියුවේය.

පිලීපිලා ඇයින් ඇති මිලල ආර	ට
පෙලපෙලා නිල වර්ලන සිට දිග	ට
බල බිලා මී දෙස මුවරද සිතනව	ට
මිලි පලා පෙලහ කත කොදය පසන	ට

දිනක් අත්දරේට මිතදී හමුවූ වත්සිල ජනියක් පදනා නි කවියක්

මින ඕ කුඹා මි වසගේ එමට	ඇති
කොටි කොට මිලෙන් මූන් ඔබිරුත් වෙරෙත්	නගිති
කොතුන උසත් ගරිකෙද මැතිස රූ	ඇති
රුම ඇත්තම් අඩු කුලකට සමින්	නැති

රන් කැඩුම් පූජාව

අසාධ්‍ය රෝගයකින් පෙළුන අදිකාරම්කෙනෙක් මරනාසන්න ගමාගෙනෙති කැඩුම් කැමිට ආසා ඇත්තෙමැයි සිය පුත්‍රයාට කිය එමෙන් කැඩුම් සපයා දීමට පෙර අදිකාරම් කුමා මිලේය.

ඉන්පසු මිනු වෙනුවෙන් දීමට මිලිගෙල කල මිතක දනයට වැඩමවූ භික්ෂූන් වහන්සේලාට මේය දනයන්ට ලැබී ඉන් අසුතු ප්‍රයෝජනයක් ලැබීමට සිතු කපටි භික්ෂූන් යම් කෙනෙක් මරනා සන්න මෝගෙනෙති යම් දෙයකට ආසාවෙන් දද එය දුටු කොට මිලේ නම් එම ආසාවෙන් ඔහු ප්‍රේතාත්මයක උපදින බැවින් එම අදිකාරම් කුමාත් ගමකට ආසාවෙන් සිටියේ දුසි ඇතිය

එබැවිය ඔහු කැඩුම් කැමට ඉතා ආසාවෙන් සිට කැඩුම් මිලිගෙල කිරීමට පෙර මිලේ නම් නැද පිරිස ඉතා ශෝකයෙන් පුනාග පැමිලිය

එසේනම් රන්කාරයින් කැඩුම් සියයක් සාදවා භික්ෂූන් සියක් නමකට පූජා කර මියගිය අදිකාරම් කුමාට පින් ලබාදෙන මෙන් කපටි භික්ෂූන් ඇවිසුවේය මෙය ඇසූ මෙවිට පිරිස එය එසේම ඉටු කලේය. කෙසේ මුත් මෙය අත්දරේට දනගන්න ලැබී නවත් කපටි කම් නොකිරීමට හැටවින්ෂූන්ට කොදනාසිමින් උගන්වන්න ඔහැයයි සිනා සිය නිමිත ඉදිරිපත විනාදී සිටි කෙමින් ගසා එසම් උන් හරක් සැඩිවූ කාපන්සන් ලග සිටිවන් අතුරුකොතු කිපයක්ද ඉල්ලා සෙනා එය සිති කොටමිනි ඔහා භික්ෂූන් වසින පෙරමින රැකගෙන උන්න.

අදිකාරම් නිවසෙහි රන් කැඩුම් මතක මිලිගැන්වූ දනය අවසන්ව ගිනිත භික්ෂූන් හමුවීමෙසක් අත්දරේ, ස්වාමීන් මහත්ත මිලය පියා මැරිල දනට මොහොම් කල් සොදුනා ඉතින් එතුමා වෙනුවෙන් මිට දනයක් දෙන්නමින් මැරිලනා ඉතින් අදමන් ගව අනුකම්පා කරලි මගේ පූජාවත් ඉවිසා වහිත්ත ඕනෑයයි කියාපෑ ලෙස කන්නලම් කර සිටියේය.

අත්දරේගේ ප්‍රසන්නය කොදත් සියෘන්ද අත්දරේගේ නිවසට වැඩම්මීය. භික්ෂූන් වහන්සේලා නිවසට පාදවාගත් අත්දරේ වෙමෙන් කීය.

ස්වාමීනි ඔබ වහන්සේලා එද අදිකාරම් ගෙදර මත දීයන කොට සිමින් අසගෙන සිටියා ඉතින් මට ඒ වෙලාවෙම හරිම සතුටුවන් ඇතිවූනා! මගේ පියා මැරෙනකොට උන්දුට මහා කරපු දෙයක් ඉල්ලකරන්ට ඉක්කර උන්දු මිලා ඉතින් නම කෙනෙක් මැරෙන මොහොතේ මිනේ ජිවින අසාවෙක් ඉල්ලකරගන්ට බැරි උනොත් ඒ අසාවෙන් ප්‍රේත ආත්මයක උපදින බව ඔබ වහන්සේලා දේශනා කරපු වෙලේ ඉඳල මිමින් ගින හිතා සිටියේ මමකට කවද ඉම ලැබෙයිද කියලයි ඉතින් අදම මේක ඉටුකරගන්ට ලැබීම මගේ ලොකු වාසනාවක්

කැමැතිස්වාමීනි උන්දු කම මලේ කැඩුම් කන්න ආසාවෙන් එසෙම නොවෙයි උන්දුට කාදනා සායාසක කොර සත්තියක් එමෙලේ මාව උසට අවසාන සිටීම අඳුරු කොන්කකින් සිට පුම්වන්න ඔබ අඳුරු කොතු මතාගෙන එසට ඉක්කර උන්දු මිලා ඒ ආසාවෙන් මගේ පියා ප්‍රේත ආත්මයක ඉපදී දුක් විඳින බවට සිමීම සැකයක් නැහැ ඉතින් ඔබ ගුණින්ලා වැඩමවා ගත්තේ ඒමගේ පියාගේ ආසාව ඉල්ලීම ඉෂ්ටකරගන්නයි දුන්මේ රන් කෙඩිව අඳුරු කොතුපිලින් ඔබවහන්සේලා හැමදෙනාගෙම සිට පුම්වන්න එට ඉඩ දෙන්න මිසා ඒක ඉෂ්ට කොකර ඔබ වහන්සේ ලාට අද යන්නසෑ ම ඉම දෙන්නෙ නැතිමව දන කන්න කොදනා සා ඉතින් පූජාව ලබන්ට ලැජ්ජිවෙන්නයයි කියමින් භික්ෂූන් වහන්සේලාගේ පිට පුම්වන්න පුදනම්වන මිට ඒා මිැවූ භික්ෂූන් සියලු දෙනාම කමන් අදිකාරම් නිවසින් ලබාගත් රන් කැඩුම් සියගම අත්දරේට දී කනුගෙන් සමාවගත් අත්දරේ කමින්ගේ රන් රන් කැඩුම් සියයක් අතැර කන් ඔබ රජ කුමාට සැලකර සිටියේය

මම ඇසූ රජතුමා ඉතා සතුටින් කෝපයට පත්ව මහාම අත්දරේ ගෙන්වා සතුටුව මිසිත්වීය කිරීමට පටන්ගති. අත්දරේ රජතුමාට හිසනමියේ දේවයන් වහන්ස! මම රජරන් කැඩුම් අතැර ගැනීමට ශ්‍රී වහන්සේලා මියකලා යයි කියන්නේ අඩුලින කොරු කැබැලි මගේ පියාගේ මරනාසන්න මෝහොතෙහි තිබුණ ආසාවක් පහිදී පූජාවින් සිරීමට කම් පැරදුනා ඒක කලේ ආගම් ධර්මය අනුමතය දිව පිරුවට කම් කොටේ එය එසේ කලි සුතුයයි ශ්‍රී වහන්සේලාම දේශනා කලේ කැඳවුම් ඔවුනුමා වීමසා බැලුව මැනවයි කීය.

ඒ ඇසූ රජතුමා එසේනම් සිදුවූ සියළු පුවෘත්තිය දෙපනිස්ම මෙසේ බලා කියන්නට කළ ප්‍රයෝගයට අන්දරේ කර කියාසිටියේ ඉතා හොඳ වැඩක් බවද මින්පසු මෙවැනි ප්‍රයෝග නොකළ යුතුයයි කියනුගෙන අමිමැද කර හැර අන්දරේට ස්තුති කළේය.

ලිඳක් තුලට වැටුණු කෙල්ලක් සඳහා අන්දරේ කී කවියක්		
ගඟක්	කළයක් නම් කප්පා ගොඩ	අදිමි
එළඹක්	දුකක් නම් කන්ද බලි	අරිමි
යමෙක්	කලා නම් එන්විග පලි	ගැසිමි
සිටික්	කා ලිඳේ වැටුණාව බස්	කාරිමි

අපූරු වන්ඩිකම

දිනක් රජතුමා අන්දරේට කථාකොට උඹට හැම තැනකදීම හැම දෙනින්ම ජයගන්ට පුළුවන් බව කියනවා. මිනිස් විශ්මිය කරණවා. ඉතින් උඹට යෝදයෙක් එන්න ගහගෙන සිහිනුන් දිනන් හට පුළුවන්ද?

අනෙකාගී දේවියන් වහන්ස මහත් වැඩක්ද එන්න කියන්න මිනිහෙක් යෝදයෙකුට ගහගන්න බැරි එන්න.

එසේනම් මෙන්න මේ යෝදයත් එන්න ගහගන්නැයි යෝදයෙක් ඉදිරිපත් කළේය.

අන්දරේ යෝදයා දෙස බලා මුන් එන්න ගහගත්තොත් මගේ කුඩු කොයන්නමින් තම්බවෙන එකක් නෑ. ඒ උනත් මට මෙහෙනත් පරදින්ටත් බෑ. මෙතෙට හොඳ ප්‍රයෝගයක් කරන්න ඕනෑයයි සිතූ අන්දරේ රජතුමාට කථා කොට දේවයන් වහන්ස! මෙද්දමින්දල මගෙ ආගමනයට මිනී එන්න කරනසොලා මට ඉතිරියට කැමති ප්‍රත්තනන්න ජීවිතද්ද මට දුක් කිරීම ඔත්තියන් නෑ. ඉතින් කොහොමද මම මෙහෙත් එන්න ගහන්නේ? අපි දෙන්න ගහගෙන දිනන්නේ කවුද කියල බලන්න රජතුමාට එහෙම් එක කිරීමයෙන් මෙත් කරපු කැමර දෙකෙන අපි දෙන්න දුර දෙර සිහලු සන්දමනක් රජ යෝජනා දෙන්න ගැලපෙන්නේ මෙහෙත් එන්න ගහගැනීමක් වැඩිකද්දයි කීය. රජතුමාද අන්දරේගේ උපමකාම ඉල්ලට කළේය. යෝදයා සහ අන්දරේ කාමර දෙක තුල රජ යෝජනාවලින් සත් පරිපාන දෙමින් සිටින විට අන්දරේ කුමක්ද බිරින කාමරයේ බිත් තිය විශෙෂත් විශා කැබීමට පටන්ගති. කාමරයේ බිත්තියෙන් විශාල කොටසක් කලටා බිත්තියේ අනින් පස බිත්තියේ මැදම පමණක් ඉතිරි කර හැලවූ කල් පස් ආදිය කැබිත පුරවා තමා දෙදෙනාගේ කරනයට දිනකට කලින් අන්දරේ යෝදයාට කථාකොට යාලුවේ දුංකල වියත් දෙන්ට පුළුවන්දයි ඇසීය.

එවිට යෝදයා කියන්නේ ඇයි යකෝ කොහොමද දුංකළ දෙන්නේ දකවම් උඹේ මෙලූක කරන්නෙමි! මිනිස් කීය.

එසේනම් මෙන්න මෙහෙනින් එක් දුංකල වියක් දියන්නැයි කියමින් තමන් කඩ කිවූ බිත්තියට මැරෙන් පහරක් ගැසීය. බිත්තියේ විශාල කොටසක් යෝදයා සිට කාමරය තුලට කඩා වැටුනි. යෝදයා එමින්ම බියවිය බිත්තිය කැඩෙන්න අනින් කාලු මිනිසා මට ගැහුවොත් මගේ කුඩුවත් ඉතිරිවේදැයි සිතා යහනැසීම එතැනින්ම පැනගත්තේය.

පසක් තුලයක පෙනහෑප්පෙක් සඳහා අන්දරේ කිම් කවියක්		
ජල	දිය බොර් උනොත් දිය වැද්දට	වැසී
ගල	මිහ වැඩි උනොත් ගොඩියන්වයි	වැසී
කිල	කල වැඩි උනොත් මිනුතුන්වයි	වැසී
කුල	මිල නැති මෙන්න අවුසදයකි	කැසී

ගෑනුන්ට බය මිහරක්

දිනක් අන්දරේ රජතුමා මැකැදක වෙළඳවයිමින් වූ පින්මත් මිහරජාකත් වහන්ස මගේ ගැන්තන්වූ මගේ ප්‍රිය තම් මිනවිගැවූ මා මෙනුවෙන් මගේ කරුණෑමි අනුරැවා එක් තන්හක් පනුයක් දෙමා විදළ මැකාමි.

එය කුමක්දයි කියනොත් ඔබතුමාගේ රටේ 'මොකෝ' පිරිමින් ගැහැනුන්ට බියේ කවිරුතු අනුපනු කරමින් ගැහැනුන්ට බැල මෙහෙ කරමින් සිටිති එබැවින් මිහරජාකනී ගැහැණුන්ට බිය නම් පුරුෂයෙක් සිටිනම් ඔහු සිමින් එක් ම් කරයෙක් මට දියපුතු මිදිසට කන්නක් අනුය දී විදළ මැකමියයි කීය.

රජතුමා සිතාටී අන්දරේ කිවූ පරිදි ගොනු පනුයක් අන්දරේට ලිකා දුන්නේය. එයද රැගත් අන්දරේ මිනිසුන් ගැ විසෙසක ප්‍රධාන මිල කැටීසරමින් ඔවුන් ගැන බිට පොකුමිවාගනිමින් ඔවුන්ගේ නානු දුන බිය කැක්කීමට බයේ මිරික බවත් දුනකෝපට ලැබුනු විගාමි රාජාශ්‍යාපනුනයෙන්වා එත්එන් මිහරකාගැමිත් ඉතිකන් නෝග මෙමෙ කී දිනක් කෙවෙත්ම කරනුත් දුගේ අණපත් අන්දරේට ලැබිනි.

මෙසේනම් දිනක් තුමිත්ට ලැබුණු මිහරක් රැගවූද අත්කාගෙන රජමාකල බලා පිටත්විය රජ මාළයට එන විජයක් රැගුවූ දුටු රජතුමා පුදුමව බලා සිටියේය.

එවිට අන්දරේ රජතුමා මෙසේ දුවමින් ස්වාමි ගැහුනුන්ට බිය පුරුෂයන්ගේ රැගවූ දුන්නාදුයි අසා හැරක කියන්නේ මිහරජා-කත් මම අදවන් වෙළඳවියෙක් දැක්කෙමි. මෙමේ මිදිරෙන් එක්ටවූ මිහල් කවුරුවකින් එමිකම් කරමින උන් ඉතා ලකෂණ කරුණියක් දැක්කෙමි. ඇගේ ලකෂණ වියත් මෙන්න මෙහෙම කියන්න පුළුවනි මිහරජතුමනී.

ස ඳ න් සමිනි මුහුණ ඇඟෙරු සිරි — සමින
ලි ඳ න් සොඳිමුනමිම ඔබ මේ මුළු — දෙරන
බෝලොන් මට මිලිට ගෙන මප ඇ — බෙලිත
මි ලි න් සමිනි ලපටි රතු පාවින් — දිළෙන

ප ව න මිහ වනා ලද බෙලෙද කුම — ටිය
ව සි ත සිතු බැළඳ ඇ සමික වි ම — ටිය
කුම් න ලෙස බැව්දෝ සුරතත ස — ටිය
ම ම න හැඟ කියන්නට ඇඟෙරු ම — ටිය

මන්දුසාමෙන් සොභාමන්වූ ඇගේ රූපයට සමාන ස්ත්‍රියක් මේ ලෝකේ කවක් ඇත්දැයි නොදන්නෙමි යනුමෙන් ඇගේ ලක්ෂණ එක්ව එක්වම සම්පූර්ණ කිරීමට මිය සමිටා අත නිතරට මෙම ඇමේයයි කියවූ රජතුමා අන්දරේ මෙන්න කියපන් යයි කීය.

එය හැසුනාත් මෙන් සව තව්න් සම්පූර්ණයෙන් ජීවිතයද මින රජ්‍යානි ඒ ස්ත්‍රිය නම් ඔබ නදනාම් මිවින ලද්දේය. ඔබටම නැගෙනවාය ඔබතුමාටමයි කුමිජ් නෝම් කියාගෙන යනවිට රජතුමා අන්දරේ වෙත පැන නට එකපිය කට්මනගෙන පල, නට එනගෙන යන්වම් කිමම් යනුමෙන් රජතුමා කියන්ම දේවියන් වහන්සේ අසින් අත දී නිමෙන්නෙ එක කරනා බැහින්ය. ඔබතුමා කරන් දෙන්නෙක් දිය යුත්තේයයි අන්දරේ කීය.

නෑගි බෙදීම

රජගෙදර සිංහලිය දිනයක අභිෂේකයක් සාන්තිමුල ස්ප්‍රශාසිම්න් රජ මැදුරට රැස්වෙන්ට පටන්ගති. මෙය දුතගේ අන්දරේද වැටගේ එකම දෙසක් සදන් කොට බැඳගෙන රජ මැදුර මටා සිටන්මිය.

එතෙන් අන්දරේට එදින රජ මැදුරට ඇතුල්වීමට නොදෙන මෙන් මුරකරුවන්ට අණ දී තිබුණි. මය වාසල ඉදිරිපිට උන් මුර කරුවන් අන්දරේට රජවාසලට ඇතුල්වීමට නොදුන් බැවින් නොසෙන් මුළුන් ඔවුන් රමටා රජ මැදුරට යා යුතුයයි සිතූ අන්දරේ

අද උවිලා මට මෙනගින් යන්ට දුන්නොත් මට ලැබෙන නෑගිත බෑග්ග මින්නොම් කුකට බෙදලා හුඹලා කුන්දෙනාට දෙනවා මිසක් මමනම් කිසිවක් ගන්නේ නැතැයි කීය. ඒ ඇසූ මුර කරුවන් අන්දරේට රජ මැදුරට යාමට ඉඩදුනි.

රජ මැදුරට ඇතුල් වූ අන්දරේ නමින් නොසලිය වැටිගෙන් සාදද අඩිතුන් සන් හමා නිබුණ ස්ථානයේ සමා රජ මැදුර තුලට බැදී මිංකුරුය බහා්ජන පිළිසෙළ පර සුදු රෙද්දකින් වසා තිබෙනු දුන බැලුම් ගෙඩියක් ගෙන එහි මුවිය නමා එට නොසෙල් ගෙඩියක්ගතා මෙමන මැදින් සමා පෙර තිබූන විදියට සුදු රෙද්දෙන් වසාදමා අන්දරේ පසෙකට වී බලා සිටියේය.

රජතුමා ඇතුළුන් අය නැමට සුදුසුමට් මෙය දුන මියන් ලප්ත්‍රවට ආන්ම මෙය අන්දරේගේ මැහින්මියයි සිතා අන්දරේ ගෙන්මා සුබ ගෙනා දෙයක් අරගෙන පලයන් යයි රජතුමා කීවිය අන්දරේද කොයෙක් මිදියේ සන්මිලු හමා තිබුන හැලිවට ගොස් එමින් ඉතාම හොඳ කදක්ද සාරකාගෙන රජ මැඳුරෙන් පිටවිය.

අන්දරේට ලැබෙන නෑගිවලින් කොටසක් බලාපොරොත්තුවූ මුරකරුවන් අන්දරේ මගින් අපට නෑද්දුම් ඇසිය

මොහොමා කියනමද අද මම මේ ගියාට මෙවනුමෙන් මේ නැවිලි වින දුන්නා නෑගි ලැබෙන්නේ නෙවෙයි. හෙට බලාගම්මුකො කිය මින් අන්දරේ ගෙදර ගියේය.

පසුදින අන්දරේ කල කොකෙමිනා වැඩේට කෝපවූ සිරි රජතුමා අන්දරේ ගෙන්මා පහර එකසිය පණහක් තැලීමට නියම කෙළේය.

යකපත් ස්වාමීනිය පිලිගෙන එතා මුරකරුවන් වෙත ගිය අන්දරේ අන්ත අද මට නෑග්ග මින්න ලැබෙනවා කුන්මිනාට බෙරෙල්ලා කියමින් දඬුවම් කරන ස්ථානයට මුරකරුවන්ද කැඳවා ගෙන ගොස් රජතුමාට හිඳ දේවියන් වහන්ස මෙය ඇසුම් මැනව

මට ලැබෙන නෑග්ග මින්න කුනට බෙදා මේ කුන්දෙනාට දෙන්ට පොරොන්දු වී එයේ මම මාලිගාවට ගියෙමි ඉතින් ඔබතුමා මට නියම කල කාර එකසිය පනහ බෙදාදෙන්ට සිතා ඒ ගිනා මුර පනහකුත් ලැව පනහකුත් අරට පනහකුත් නෑදුම මැනවි, එය නොට මම පොරොන්දුවෙවුත් දඬුවමම දුන් නිදහස් යයි ගිය,

රජතුමා සිනාසී මුරකරුවන්ට දඬුවම් කෙළේය

අන්දරේ දෙස හොරකින් බලා සිනාසිය ගිය ස්ත්‍රියෙකුට අන්දරේ කිම් කවියක්

ත ර ඟි න් ඉම සිංහන් ඝන යනාවා — මිදිද
ඇ සි නො න් පාරේ යනු කිම් හොකාරම — නැදිද
මි ට දු න් කුමන් ඉව්තාගෙන සිරි — යැදිද
හො ර ගි න් බැලූමට මට කින බැටිලා — මිදිද

ඇද අරින්ට

දිනක් අන්දරේ නමිකක් ගත අයර පිපාසයට නමින්දන්නාගෙද රහිත් කුරුමිනා නෙබියක් ඉරිලාගෙන ම් කුඹලාවින් මිතා දෙයක් කියාපල්ලා යයි කීය.

එමට එම් මිට්ගෙයක් අන්දරේට විහිළුවක් කරන මිගින් කඩිප්ගේ මිනළ ආරිම් දෙන්මා අපට නමකුතු කාපිය නම් මෙ ඇරිම දිග අරවා දෙන එකයයි කිය එවිට අන්දරේ මෙසේ කීය.

කුකින් නොකියාම් බැරි කුමිනා කුන් — ට
එයින් නොව මෙදෝ කරන එන් ම — ට
මිනාම් කරන වන් කුඩු දින නර්ගත්ත — ට
නමට දුන්න නෝමිනි ගනපුතු ඒ — ට

සරකුන්ට කිව්වා

දිනක් රජතුමා අන්දරේට කථාකොට, අන්දරේ හෙට අපේ කුඹුරු නාගන්ට ඕනෑ. උඹ අද ගිහිල්ලා සරක් ඔක්කෝ සියයකට කියන්න ඕනෑ. ඇහුනාද

අනතුරුව දේවගත් වහන්සේ ජීන සරන්නම් ඔබ යනුවෙන් කියා රජතුමාගේ පණිවුඩය ඉටු කිරීම සඳහා වහාම පිටත්විය. එහෙත් අන්දරේට උවමනා කලේ විහිළු කිරීමට මිස රජතුමාගේ කටයුතු ඉටු කිරීමට නොවේ.

රජතුමාගේ පණිවුඩයද රැගෙන අන්දරේ ගියේ ගම් කිහිපයක් පමණ නොවේ. ගම් හාල්මලුවය එක් එක් ගේහාල්-චීන පැමිණි අන්දරේ සරකුන් හිමියන්ගෙන් සිට හෙට රජතුමාගේ කුඹුරු නාන්ට එන්ට ඕනෑ. ඇහුනාද? මැද්දෙන්න එපා. මෙක රජ අණ මිසක කියා ගන්ට ඕනෑ නොවරදවාම හෙට උදේ උඹලා සියලු දෙනාම රජතුමාගේ කුඹුරට එවරල්ලා යනුවෙන් සමජ මිස කුරුම සමින්ට දකින්ට ලැබෙන පැමිණිලිකරුවන්ට මෙමෙස් කිය කියා ඇදිරිවැටෙන විට රජ මාලිගාවට පැමිණියේය.

පසු දින සරක් ඔක්කෝ සියයකට පැමෙන සණකොල ආදියක් කඳුල් චිකෙස් හා සරකුන් රැගෙන එන මිනිසුන්ට හා මැනට පැමිණෙන අයටත් පැහැස බත් මාලු පුමත් බුලත් ද රැගෙන පිරිවරක් සමග රජතුමා කුඹුරට පැමිණියේය. එහෙත් එසද සරකෙක් හෝ මිනිසෙක් කුඹුරේ පෙනෙන්ට නොසිටියේය. දුන් දුන් සරකුන් රැගෙන පැමිණෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙන් බොහෝ වෙලාවක් කුඹුරේ සිටි රජතුමාට අන්දරේ ගැන සැකයක් සිත් අන්දරේ පණිවුඩය නොකියන්නට ඇතැයිදෝ සිතා අන්දරේ ගෙන්වා අන්දරේ උඹ ඊයේ මගේ පණිවුඩය සරකුන්ට කිව්වාද?

එහෙමයි දේවයන් වහන්ස

ඉතින් මොකද ඒගොල්ලො උඹට කිව්වෙ? අපේ දේවයන් වහන්සේ සරක්ඔක්කෝ සියයකට නොවෙයි මට දන්වන්න ලැබුණු නැම සරකෙකුටම කිව්වා. ඒ එකෙකුවත් මොකුත් කිව්වෙ නැ. සමහරෙක් ඔලුව හෙල්ලුවා. සමහරෙක් කන් හෙල්ලුවා. සමහරෙක් වලිගය වැනුවා. ඉතින් මම හිතුවා රජතුමාගේ පණිවුඩය පිළිගත්තායි කියලා

මෝඩයා සරකුන්ට කිව්වාම සරිකනවද? සරක් අයිතිකාරයන්ට කියන්ට එපායැ.

ඇයි දේවයන් වහන්සේ ඔබතුමා කිව්වේ සරකුන්ට කියන්න කොද ඔබතුමාගේ නියෝගය අනුව වැඩකරනවා මිස මගෙ දෙයක් කරන්ට බලයක් ඇතැයි මට.

සරට උස්සපන්

එක් ගම්රාල කෙනෙකුගේ කුඹුරක විශාල ගලක් පිහිටා තිබුන නිසා කුඹුරේ විශාල කොටසක් වැඩ නැතිව තිබුනි. මෙම ගල ඉවත් කර දුන් කෙනෙකුට වටිනා ත්‍යාගයක් පිරිනමන බව ගම්රාල දන්වා සිටියේය. මෙය දැනගන්ට ලැබුණ අන්දරේ වහාම ගම්රාල දකා කොහේ මගෙ කුඹුරේ තිබෙන ගල මට ඉවත්කරදිය හැකියයි කීවේය.

ඊට සතුටුවූ ගම්රාල උවමනා යමක් ඇත්නම් කියන ලෙස අන්දරේට කීය. අන්දරේද කොහෝ උදැල්ලක්වත් කරන්නට නොහැකිද ගම් මහත්තයෝ! හැමෝම කෙනෙකුට මැදිහත්කරදී හැකි සන්න කෙනෙකුත් ඉන්නවාද මිටහා ඕනෑ නැ මොකුත් ඒ උනත් මගේ ඇඟපත විකක් සෙට්ටුවෙලා ඇයට විකක් සක්තිය පිදී මස දෙක තුනක් කැඳුල් මසුන් බතුත් ලැබුනොත් ගල ඉවත්කරලා දමන්නම් යයි කීය.

තමන්ගේ කටයුත්ත නොමිලයේම කරගැනීමට ලැබීම ගැන සතුටුව කැඳුල් මසුන් නිතර හාල්වලින් පිසූ බතුත් මස තුනක් අන්දරේට දීමට ගම්රාල පොරොන්දු විය.

අන්දරේද තුන්මසක් මුලුල්ලේ නොදකැටි කමින් බොහෝ ගම්රාලගේ නිවසෙහිම හැකිනි සිට තුන් මස අවසන් වසද ගල ඉවත් කරන මට ගම් පැමිනැනම් ප්‍රසිධ කලේය

මෙපොත් කලක් තිබුන විශාල ගල් උස්සන හැටි බලීමට අසල ගම්වල සිටි සෙනග පවා රැස්වෙන්නට වූහ. දහස් ගණනක් රැස්වූ පිරිසගේ දෙපාවල ධැරි ගම්රාලගේ කුඹුරු සම්පූර්ණ සෙනඟ මැගෙන් කැලී සිදු සිටියේය. එහෙත් ගල ඉවත්කර දමුම කෙසේ කුඹුර පිළිසෙල කර ගනහැකියි සිතූ ගම්රාල ඒ ගැන වැඩි සැකිමක් නොකලේය.

දන් දුන් කුඹුරේ ගල අවට විශාල පිරිසක් රැස්වී ඇත අන්දරේද පැමිණියේ. ගලවට ඊවුමින් ගමා අසපා සිරි ඇර පිරිස දෙස බලා හා! හා! ඉතින් ඇයි බලා ඉන්නේ කම්මෙලා මන්නකාම එක්කල උස්සනවා. මෙන්න මෙහෙ මගේ සරට යනුවෙන් ගිය හඬියෙන් කෑගසා කීය

එහෙත් කිසිවෙක් ඊට ඉදිරිපත් නොවීය.

මොකද සෑම කොතැර ඉන්නේ ඉන්මන් කරගමා යයි නැවත කෑගසීය. පිරිස කුස්කිතුසාම මුදා සිටියෝය. අන්දරේ එක් අදී පස්සෙරට තබා මෙච්චර විශාල පිරිසකට මේක මගේ සරට උස්සලා දෙන්ට බැරිනම් මම කොහොමද තනියෙන්ගෙන් කියමින් ගන්නට සිටියේය ගම්රාලට හරි පෙනුනි. පිරිසට හැකි කුඹුරත් සොයාගිය නොයෙ. අන්දරේට තුන්මාසයක් තනිකොට දුන් කැඳුල්මස් හා බත් කොටමේඩ් දුටු ගල බලා නෙදර ගියේය.

තරඟ පිහිනීම

එක් දිනක් රජතුමා අන්දරේට කථාකොට නුඹට මුහුදේ පිහිනීමට හැකිදැයි ඇසීය.

එසේය දේවයන් වහන්ස ඕනෑම කෙනෙකු සමඟ තරඟෙට දකක් පිහිනන්ට හැකියයි කීය. එසේනම් මෙන්න මේ මිහිනත් එන්න මුහුදේ පිහිනා දිනුවොත් හොඳ තෑග්ගක් දෙනවායයි කීයා එම්කට තිට දකම පිහිනුම් කාරයෙක් ඉදිරිපත් කරමින් පිහිනීමට පෙර ගමින් උවමනාද්දයි ඇසීය. එනෙත් පිහිනුම්කාරයා කථාකොට කිසිවක් උවමනා නැතැයි කීය. අන්දරේගෙන්ද උවමනා ගමින් ඇද්දයි රජතුමා ඇසීය. අන්දරේ කථාකොට දේවයන් වහන්ස ළුමාතයකට පමණ තැනෙන අ හාර ලැබෙන්ට සලස්වන්ටයයි කීය එවිට පිහිනුම්කාරය අන්දරේට ලංව ළුමාතයකට හැම හිම ඉම්කට දුම් ඇසීය

ඇයි මිය ඔබගින්නෙ ප්‍රඵුවන්ද පිහන්ට වරුවක් දෙකක් තම ඔබගින්නේ අන්ට ප්‍රඵුවන් ඒ උගත් නැගෙට පිහනකොට දමක් කියගින් ඉවරවෙම්ද තබිද දන්නෙ? යම් අන්දරේ ඇගට එකට නොදුන්නේ කීය.

දිනා ගණිගත් තුමා එක් දිනක්වත් පිහිනීමට නොහැකි පිහිනුම්කාරයා එතනින්ම පලාගියේය. අන්දරේ මුහුදට නොබැසම රජතුමාගේ තෑගගද රැගෙන ගෙදර ගියේය.

වස්කවි හා සෙත් කවි

දිනක් අන්දරේ ගමනක් සහවට මිපාසයක් ඇශිව් වද පිට මලිහ මිට කිතුල් ගසකට නගිමින් මිටිත මිහිනකු දක මිපාසය නැගිදමා නැතිමිට රා ටිකක් දියහැකිදැයි ඇසීය, අන්දරේ නැත නොදන් මිහු රා ටිකක් දිය නොහැකියයි කීය ඊට කෝපවූ අන්දරේ මේ කවිය කීය.

ඔදින මදින මැලි හැරපට කෑම යන්
කියන කියන අම ලියනා මැටි යන්
කපන කොටන මින්නෝ ලේ මැලි යන්
මට රා නොදුන් නෝ හඹුල මැටි යන්

මේ කවිය ඇසුන මදින්නා කමාට අන්දරේ වස්කවියක් කිව්වා යයි සිතා මිහාම රා ටිකක් දී ඒ කිව් කවියේ වස් හරින ලෙස අයැද සිටියේය. එවිට අන්දරේ මේ කවිය කියාගෙන ගත්ට ගියේය.

කපුවන් සලු රුවම අපෙ ගම මදින්නා
එන එන හැඩුම මල් හැරම සලන්නා
මත්ත හැඳුම රා නැමිලම බෙදන්නා
දෙවියෝ රැක දෙන්න අපෙ ගම මදින්නා

ඒකයි ඇඹුවෙ

දිනක් රජතුමාගේ මාලිගය ඉදිරිපිට පැණිවරකා ගනේ මරකා ගෙඩියක් ඇදි ජීබෙනු දුටු අන්දරේ ගෙට නැග ඉන් පලුවක් කපේදිම නැවේය මෙයදුටු සේවකයෝ රජතුමාට පැමිණිලි කළේය. රජතුමා වහාම අන්දරේ ගෙන්වා කඩුව විසද ඒ කළ වරදට අන්දරේගේ කිස ගසා මරාදමීමට නියම කළේය. ඒ ඇසූ අන්දරේ කඩුලු පෙරමින් ඉඩක්ට පටන්ගත්තේය.

අන්දරේ අඹනු දුටු රජතුමා අන්දරේ මොකද අවන්නේ මරනමාව බයේමත්ද? ඔබනාම තුමකි මැරදි කාලුම යයි කීය අනේ දේවයන් වහන්ස මැරෙනමාට නම් මම නොහොම්වමත් මිස නැ. අනමිල් රජතුමා කුණු මරණා පලුවක් කීකා තුමන්ගේ ප්‍රියතම් මිකුවයා මැරුමයක කීයා මිතු ඇතිවෙන පරම්පරාම ඔබතුමාට අප-කාස කරනවා ඇති. ඉතින් මේ කාලසක්ති මම කීපා ඔබතුමාට එවැනි ඔන්දුමක් අත්මිහ එක නැතම මට තණ්ගාවූ ඒකයි මට ඇඹුනේ.

මේ ඇසූ රජතුමා ඉතා සතුටුව තෑගිබෝගද දී අන්දරේ පිටත් කළේය.

මිරිස් මාලුව

දිනක් රජ ගෙදර අ හාර ගනිමින් සිටි අන්දරේට එහි සාද තිබූන මිරිස් මාලුවක් ඉතා සැර බැවින් අන්දරේගේ දෙනෙතින් කඳුළු ගලන්ට විය.

මෙය දුටු බිසව අන්දරේට කථාකොට මිරිස් මාලුව බොහොම සැරවකයයි අන්දරේගේ ඇස්වලින් කඳුළු ගලනවා වගේ යයි කීය.

නැත දේවයිනි අම් නොහ මිරපන්ද අපේ අම්මා ඉදින්දී මේ වගේ මිරිස්මාලු මට හැමිදම උයාදෙනවා ඉතින් උන්ද මතක්වී මට ඉකිබිඳම ඇඩුනායයි කීය.

දෙන්නම කිරි

දිනක් රජතුමා අන්දරේට කියන්නේ අන්දරේ උඹනම් හැම දාම මාලිගාවට එනවා. නුඹේ [illegible] කවදාවත් ඇවිත් නැ. මේද හෙට නුඹ එනකොට ඇය එක්ක එන්න ඕනෑයයි කීය.

එවිට අන්දරේ, දේවයිනි ඇ එන්නාවුන්න නම් බැරිය. ඇගේ කන් ඇසෙනවා මදි නිසා බොහොම ශබ්දයෙන් කතාකරන්න පුලු- වන් නම් හෙට එක්කගෙන එන්නම්යයි කීය. ගෙදර ගොස් භාර්යාවට කියනුයේ උඹව බලන්න හාමුදුරුවෝ ඉන්නවා. [illegible] කන් ඇසෙනවා මදි. එනිසා ශබ්දයෙන් කතා කරන්න ඕනෑයයි කීය. පසුදින භාර්යාවද කැඳවා මාලිගාවට ගියේය අන්දරේ ගේ භාර්යාව දුටු විගස

හා... .....කොහොමද.......මිදි හැට   හරි......ම යයි ශබ්දයෙන් ඇසීය.

හා..........ගේ.......දේවියෝ.......මුදු මන්ඩ [illegible] හරි.......ම මරදන් හැකි........යි කීය.

හා නොඇසෙන බැවින් තදින් කතාකරනවා වෙන්ට ඇතැයි දෙදෙනාම සිතුහ. විනිත් විකා ශබ්දය බැරි කරමින් කරන මේ කථාවේ ශබ්දය මුළු මාලිගය පුරා ගෝරවියක් මෙන් ඇසිනි රජතුමාද මහා [illegible] මේ [illegible] සිනාගොෂී [illegible] අන්දරේට සිනහව නවත්වාගත නොහැකිව දෙදෙනින් [illegible] නොහැකි බිරිඳු දුන රජතුමා ඇතුළු කම්රුත් අන්දරේගේ [illegible] බැවින් නිශ්ශබ්දවීය.

පසුව භාර්යාව [illegible] දෙදෙනාම ලජ්ජාවට පත්විය. [illegible] මාලිගය තුළට වැදුනි. අන්දරේගේ භාර්යාව ගෙදරට ගිහිල්ලා [illegible] රාජ්‍ය සේවය අවසන්වී අන්දරේ නිවසට පැමිණෙන විට [illegible], තමන් ලජ්ජාවට පත්කල බැවින් අන්දරේට දොර නොහැර සිටියාය, [illegible] විටක් [illegible] දොර නොඇරි බැවින් අන්දරේ [illegible] ගලක් [illegible] පිටුපස ලිඳට [illegible]. අන්දරේ ලිඳට පැන්නායයි සිතූ අන්දරේගේ භාර්යාව වහාම දොර ඇරගෙන ලිඳ ළඟට දිව ගියාය, ඒ අතර අන්දරේ ගෙට දැන දොර වසාගත්තේය. හැමදාම දොර ඇරියේ ඇය බොහෝ [illegible] පසුව.

පළමුවෙනි කාණ්ඩය නිමි

[illegible] ඒ. [illegible] පෙරේරා විසින් සංස්කරණය මුද්‍රණකරු සහ ප්‍රකාශක [illegible] කොළඹ [illegible] අංක 107/3 හි ජේ. ඇම්. පී. පීරිස් මහතා [illegible] විසින් [illegible] මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී

PDF document conversion done by
Hasitha Madhawa Gajadeeraarachchi
(Webmaster of http://hasitha.zapto.org)
Email hasithaga@yahoo.com